

Priznanja Občine Škofja Loka za leto 2010

Zlati grb Občine Škofja Loka za leto 2010 prejme **BALINARSKO DRUŠTVO LOKATEKS TRATA**

za petdeset let delovanja

Balinarsko društvo Lokateks Trata je bilo ustanovljeno leta 1960 in se je ob nastanku imenovalo Balinarski klub Trata. Po osamosvojitvi Slovenije in sprejetju novega Zakona o društvih se je preimenovalo v Balinarsko društvo Trata.

V petdesetih letih delovanja je društvo iz majhnega balinarskega kluba navdušencev, ki so balinali na dvosteznem balinišču med garažami, preraslo v najboljši balinarski kolektiv v Sloveniji. Prepoznavno je tudi v evropskem merilu, saj so člani kluba ob vsakem naslovu državnih prvakov igrali pomembno vlogo na tekmah za evropski pokal.

Balinanje je rekreativni šport, ki je priljubljen predvsem pri starejših. Osnovni cilj balinanja je čim bolj približati okrog kilogram težko kovinsko kroglo majhnemu balinu – ponavadi je to lesena kroglica, premera 4 cm. Iz igre, ki je igralcem v razvedrilo in zabavo, se je balinanje kot športna panoga na Slovenskem uveljavilo že leta 1910. Organizirano športno balinanje se je pri nas pričelo šele po letu 1950, ko so bila sprejeta tudi enotna balinarska pravila.

Balinarsko društvo Lokateks Trata je imelo v začetku štiristezno balinišče v športnem parku v Frankovem naselju. Tam so leta 1983 nad baliniščem zgradili

Občinsko priznanje je v imenu društva prevzel predsednik Bojan Buden.
(foto: Tina Dokl/Gorenjski glas)

streho, ki je omogočila vadbo in tekmovanja ob skoraj vsakem vremenu. Najpomembneje pa je, da je bila to dobra osnova za kasnejšo izgradnjo balinarske dvorane, zgradili so jo med letoma 2000 in 2005, ki nudi odlične pogoje za balinanje skozi vse leto. Balinarsko društvo Trata je eno redkih društev v Sloveniji, ki se lahko pohvali z lastno dvorano. Ta je za društvo izjemnega pomena, saj poleg optimalnih pogojev za treninge prinaša društvu tudi dobiček. Oddajajo jo v najem in v njej prirejajo tekme. Člani so nanjo zelo ponosni, saj so pri gradnji aktivno sodelovali. Potrebni je bilo na tisoče delovnih ur in marljivih rok, da je dobila svoj današnji videz. Pri tem so pomembno vlogo odigrali lokalna skupnost, Občina Škofja Loka in sponzorji, brez katerih dvorana še danes ne bi bila končana.

Tekmovanja so najprej v obliki turnirjev potekala ob različnih priložnostih, kasneje so se začele ustanavljati različne lige, v katerih so društva nastopala. Danes je športnih uspehov društva toliko, da vseh skoraj ni mogoče naštet. Najodmevnejši so: uvrstitev iz gorenjske v republiško ligo (1984), osvojitev naslova republiških prvakov in uvrstitev v II. zvezno jugoslovansko ligo (1988), osvojitev 1. mesta v II. zvezni jugoslovanski ligi (1990), uvrstitev v slovensko super ligo (1992).

Na klubskih državnih prvenstvih so bili balinarji Lokateksa Trate že šestkrat državni prvaki, nazadnje lansko leto, petkrat so dosegli 2. in dvakrat 3. mesto v državi.

V tekmovanju v parih so bili med člani šestkrat državni prvaki, dosegli so tudi dve 2. in štiri 3. mesta.

Med mladinci so bili v parih dvakrat državni prvaki in med dečki petkrat.

V posameznih disciplinah (igra posamezno, igra v krog in hitrostno izbijaenje) so bili od leta 1993 do 2005 med člani, mladinci in pionirji 32 krat državni prvaki, 12 krat 2. in 14 krat 3. v državi.

Tudi dosežki na evropskih in svetovnih prvenstvih so zavirljivi. Leta 2000 so v Franciji osvojili 3. mesto med klubi. V posameznih disciplinah je Uroš Vehar leta 1996 v natančnem zbijanju zasedel 1. mesto v Evropi, s članskimi dvojicami pa 3. mesto; dvojico sta sestavljala Uroš Vehar in Aleš Škoberne.

Na Sredozemskih igrah je Damjan Sofronievski dosegel 1. mesto v natančnem zbijanju, med dvojicami pa sta Uroš Vehar in Gregor Sever dosegla 4. mesto.

Na svetovnih prvenstvih so tako med mladinci kot kasneje med člani blesteli člani kluba: Damjan Sofronievski, Jasmin Čaušević in Uroš Vehar, ki so skupno osvojili 8 zlatih, 3 srebrne in 5 bronastih medalj v različnih disciplinah.

Poleg tega so ekipe, v katerih so nastopali tudi člani društva, trikrat dosegle naslov svetovnega prvaka, po enkrat pa še 2. in 3. mesto.

Vse naštetu uvršča balinarsko društvo Lokateks Trata med najuspešnejše balinarske klube v državi. K slavi društva pa poleg odličnih igralcev in članov društva vsekakor pripomore tudi usklajeno in aktivno vodstvo, ki že od leta 1983 deluje v enaki zasedbi. Namesto lastne promocije so vodstvu pomembni napre-

dek in skupni uspehi, kar so začutili tudi sponzorji, ki jih podpirajo že vrsto let.

Ob prejetju zlatega grba Občine Škofja Loka je predsednik Bojan Buden, ki vodi društvo že od leta 1984, povedal, da jim nagrada veliko pomeni. Prav okolje, ki podpira športnike, je namreč zelo pomembno za identifikacijo posameznikov; samozavesten posameznik pa lahko niza uspeh za uspehom in s tem povečuje ugled celega društva.

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2010 prejme MARA JELOVŠEK

za dolgoletno dragoceno in nadse požrtvovalno delo z mladimi v Občini Škofja Loka

Mara Jelovšek je leta 1953 diplomirala na učiteljsko v Ljubljani in zatem še na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po zaključku šolanja se je kot učiteljica zaposlila na podružnični šoli na Bukovici, nato na Osnovni šoli v Škofji Loki. Od leta 1966 do 1976 je bila pedagoška svetovalka na Zavodu RS za šolstvo – OE Kranj, do upokojitve je delala v gospodarstvu.

Pri delu z mladimi je aktivna že vse od leta 1953, še posebej zavzeto je delovala v Društvu prijateljev mladine Škofja Loka, ki je bilo ustanovljeno leta 1976. Hkrati je bila od ustanovitve do začetka leta 1990 tudi predsednica Zveze društev prijateljev mladine Slovenije. Po premoru je leta 1994 na pobudo številnih občanov Društvo prijateljev mladine ponovno zaživelo. Od tedaj dalje je Jelovškova predsednica

društva v Škofji Loki. Z izjemno skrbnostjo, natančnostjo, varčnostjo ter z neizmerno ljubeznijo do otrok nastajajo vsako leto vsebinsko bogati letni programi, ki se uspešno uresničujejo predvsem v zadovoljstvo najmlajših in njihovih staršev. Člani društva v sodelovanju z učitelji in učenci vseh škofovskih osnovnih šol ter strokovnimi delavkami Vrtca Škofja Loka uresničujejo vrsto že kar tradicionalnih projektov, in sicer: *Dobimo se ob pol desetih* med poletnimi počitnicami, *Otroški parlament* na razredni, šolski, občinski in nacionalni ravni, *S športom veselo popoldne* v Tednu otroka, *Pustovanje* in *Veseli december* v sodelovanju z vrtci, *Berem, berem* za spodbujanje bralne kulture pri osnovnošolskih otrocih ter programi ozaveščanja otrok o drogah in aidsu. V sodelovanju z Zvezo društev prijateljev mladine Slovenije pa organizirajo brezplačno letovanje za otroke iz socialno slabše situiranih družin, *Pomežik soncu*.

Gospa Mara Jelovšek poudarja, da v društvu vsi delujejo prostovoljno, z namenom, da se kljub skromnim finančnim možnostim omogoča veselo in srečno otroštvo kar največjemu številu otrok. Vsi predlagatelji srebrnega grba, ki jih

Mara Jelovšek

je kar osem, se strinjajo, da so projekti izpeljani predvsem zaradi uspešnega vodenja in koordinacije sodelujočih. Za svoje delo na strokovnem in družbenem področju je Jelovškova prejela že več priznanj, med drugim: Malo plaketo – priznanje Občine Škofja Loka (1971), Red dela z zlatim vencem (1976), Zlati znački Zveze prijateljev mladine Slovenije in Priznanje za prispevek k razvoju športa (2005).

Srebrni grb Občine Škofja Loka za leto 2010 prejme ČEBELARSKO DRUŠTVO ŠKOFJA LOKA

*za njihov trud pri ohranjanju biotske pestrosti, zagotavljanju hrane in napredek
čebelarjenja v Škofji Loki*

Občinsko priznanje je v imenu društva prevzel Marjan Novak.

(foto: Gorazd Kavčič/Gorenjski glas)

Čebelarско društvo Škofja Loka je prostovoljno združenje čebelarjev na področju Občine Škofja Loka. Trenutno je v društvo včlanjenih 129 članov, ki čebelarijo s skoraj 2 000 panji, ki so nameščeni v 137 čebelnjakov, enakomerno postavljenih po celotnem območju občine. Čebelarji s svojimi delovnimi čebelami skrbijo za popolno pokrivanje naše občine s čebelami, ki so glavne opraševalke vsega rastlinstva. Dokaz je ohranjanje pestre biološke raznovrstnosti v naši občini. Čebelarско društvo Škofja Loka je bilo

ustanovljeno leta 1905. Takrat je štel 22 članov, naprednih čebelarjev s širšega loškega področja. Delavnost in dejavnost prvega vodstva je širila interes za čebelarstvo med prebivalstvom in število članstva je naraščalo. Pri svojem delu pa so vse bolj pogrešali lastne prostore, ki bi jim omogočili boljše in lažje društveno delovanje ter zagotavljali pogoje za uspešnejšo predstavitev pomena čebeljih pridelkov in čebelarstva pri ohranjanju naravnih danosti.

Prelomno je bilo leto 2005, ko so s pomočjo vseh članov ter ob podpori Občine Škofja Loka, Muzejskega društva, upravne enote in posameznikov ob praznovanju 100-letnice obstoja društva izdali zbornik »Več kot sto let« in dan po proslavi pričeli z gradnjo Doma čebelarjev. Danes so v domu tehnično opremljena predavalnica, kjer se izvajajo strokovna predavanja za čebelarje iz celotne gorenjske regije ter prostor za promocijo čebeljih pridelkov. Prostori so na voljo tudi zunanjim uporabnikom. V prihodnje nameravajo izvajati naravoslovne dneve za šolsko mladino in turistične skupine, v kletnih prostorih pa delavnice s prikazom čebelarških opravil. Načrtujejo tudi pripravo razstav s čebelarско tema-

tiko in postavitev polnilnice medu ter opreme za izdelavo satnih osnov. Del zunanjega prostora je zasajen z medovitimi rastlinami, pripravljajo še ureditev manjšega vrta z zdravilnimi zelišči. K domu sodi tudi nov čebelnjak z dvanajstimi panji, kateremu bodo dodali še enega starega. Tako bo mogoče na enem mestu videti proces pridobivanja čebeljih izdelkov, čebelarstvo tehnologijo, čebeljo družino in pregled zgodovine čebelarjenja na Loškem. Najpomembnejša naloga čebel je opravljanje rastlin, zato brez čebel ne bi mogli kmetovati. In v primeru izumrtja čebel bi se v približno štirih letih enako zgodilo tudi s človeštvom – zato, da se to ne bi zgodilo, je ena njihovih glavnih prioritet tudi vzgoja mladih čebelarjev.

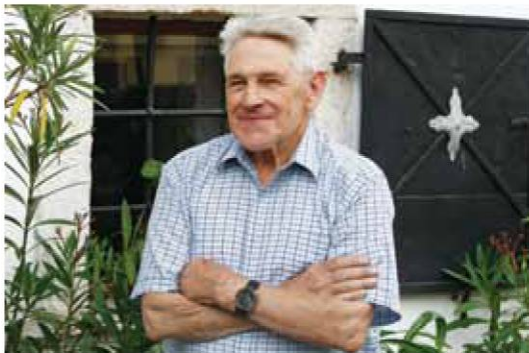
Bronasti grb Občine Škofja Loka za leto 2010 prejme IVAN KOŽUH

za njegovo prizadevanje, da bi bilo življenje v naši občini lepše in bolj prijazno

Ivan Kožuh, po domače Ferbarjev Vane, je bil rojen leta 1928. V več kot osemdesetih letih je velikokrat in na mnogotere načine pomagal in se trudil, da bi bilo življenje v naši občini lepše in bolj prijazno.

Doma je s kmetije v Karlovcu, kjer se je v otroštvu skupaj s tremi sestrami in enim bratom dan za dnem učil kmečkih opravil. Delovna mama in oče sta poprijela za vsako delo in pomagala kjerkoli je bilo to potrebno, čeprav so bili pri hiši tudi hlapci in dekle. Dela ni zmanjkalo v nobenem letnem času. Še celo pozimi, ko je zapadel sneg, so vpregli konje v pluge in pluzili ceste po Škofji Loki in obeh dolinah. To je delal njegov oče, Vane je delo nadaljeval. Že kot otrok je ob svojem očetu tudi čebelaril. V času, ko si je ustvaril lastno družino in mu je žena Anica rodila tri hčerke in enega sina, je čebelarjenje nekoliko opustil, danes pa spet z veseljem čebelari v Viršku. Je tudi aktivni član Čebelarskega društva Škofja Loka, kjer je na različnih tekmovanjih in ocenjevanjih prejel več društvenih in republiških priznanj. Bil je tudi med pobudniki in organizatorji graditve čebelarskega društvenega doma v Brodeh.

Ivan Kožuh je vedno pripravljen pomagati, kar je dokazal tudi pri pripravi in izvedbi Škofjeloškega pasijona v letih 1999, 2000 in 2009, ko se je izkazal kot zanesljiv in potrpežljiv prevoznik s traktorjem pri prevozi večjih rekvizitov. Poznamo ga tudi kot navdušenega prostovoljca pri cerkvenih slovesnostih v

Ivan Kožuh

(foto: Gorazd Kavčič/Gorenjski glas)

Škofji Loki. Prosvetnemu društvu Sotočje vsa leta brezplačno pomaga pri prevozi in izposoji starih kmečkih predmetov za Venerino pot. Prav tako vsako leto pomaga pri Miklavževanju in postavitvi jasic na Mestnem trgu.

Njegova posebna odlika je, da je pripravljen odložiti svoje delo, ko je potrebno, in pomagati takoj. Ob tem je vedno dobrovoljen in duhovit sogovornik. Za mnoga dobra dela, ki jih je naredil kar tako, ve le on, saj je pri mnogih deset tisočih metrih razžaganih drv mnogim to naredil napol zastonj ali pa le za besedo zahvale, če je le opazil stisko ljudi.

Ferbarjev Vane je že več kot 20 let prizadeven član Sveta Krajevne skupnosti Mesto. Mnogo truda je vložil v urejenost družinske domačije, Ferbarjeve hiše, ki jo je pred leti, tudi s pomočjo Občine Škofja Loka, strokovno prenovil v pomemben kulturni spomenik. Leta 2008 je prejel nagrado za najbolj urejeno hišo v svoji kategoriji. Njihova hiša s stoletno trto je nekaj edinstvenega. Z ženo Anico sta zamenjala nekdanje sušenje platna na visokih gredah z oličkano koruzo, ki pritegne vsakega mimoidočega in je stalen fotografski motiv tujih in domačih turistov v Škofji Loki.

Bronasti grb Občine Škofja Loka za leto 2010 prejme LEA MLAKAR

kot pobudnica in koordinatorka vseslovenske akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu za Občino Škofja Loka

Lea Mlakar

(foto: Gorazd Kavčič/Gorenjski glas)

Lea Mlakar je bila pobudnica in koordinatorka vseslovenske akcije Očistimo Slovenijo v enem dnevu za Občino Škofja Loka. Akcija je po vsej Sloveniji potekala aprila 2010.

Mlakarjeva je naravovarstvenica, ki je že od malih nog povezana z naravo. V naši občini je bila prav ona prva, ki se je odzvala na pobudo Ekologov brez meja Slovenije, se udeleževala srečanj na državni ravni in zelo uspešno prenašala ideje v naše okolje. S svojim navdušenjem je spodbudila aktiv-

nosti med mnogimi občani naše občine, od najmlajših do upokojencev. V pripravah na akcijo, ki so trajale osem mesecev, je organizirala sestanke in predstavitve na osnovnih in srednjih šolah, v vrtcih, društvu upokojencev ter drugih društvih, v klubu študentov, slovenski vojski in na policiji, v podjetjih in pri obrtnikih. Pri urejanju lokacij, zbirnih točk in centrov za oddajo odpadkov je sodelovala z Občino Škofja Loka, s krajevnimi skupnostmi in Loško komunalo.

Glavni namen čistilne akcije je bil zbiranje prijav divjih odlagališč in njihovo očiščenje. V naši občini so jih popisali in očistili okoli 100. Zaradi težavnega dela

na divjih odlagališčih in želje, da se akcije udeleži čim večje število ljudi, tudi otroci, so poleg tega organizirali tudi čiščenje razpršenih odpadkov v mestih in naseljih, okolici šol in vrtcev ter ob sprehajalnih poteh. Po uradnih podatkih se je na akcijo odzvalo 3 936 občanov Škofje Loke. Po ocenah organizatorjev so prostovoljci zbrali okrog 750 kubičnih metrov smeti oziroma 90 ton odpadkov. Ker je šlo za res obsežno akcijo, so se srečali tudi s težavami, a so jih večino rešili kar krajani sami. Večina je s seboj prinesla dodatne vreče za smeti in rokavice. Velikim količinam odpadkov, ki jih je bilo treba v enem dnevu odpeljati na zbirna mesta, komunala ni bila povsod kos. Tako so ponekod občani sami odvažali odpadke s traktorji in prikolicami. Mlakarjeva meni, da številke o zbranih odpadkih niso najpomembnejše, bolj pomembno je, da je vsak, ki se je odzval na akcijo, pripomogel k njenemu uspehu. Z njeno pomočjo in voljo je bila z dogodkom seznanjena in aktivirana široka škofjeloška javnost.

Mlakarjeva je vesela, da med ljudmi še vedno živi duh sodelovanja. V akciji se je pokazalo, da lahko posamezniki, če delujejo skupaj za isti cilj, veliko pripomorejo k reševanju velikih problemov družbe.